

Sísif

Oh, Sísif pot ser feliç
amb la roca o l'embalum,
si gronxa pena o somris
a les trenes de la llum!

Quan la força li infla el tors.
la roca es torna destí:
no pot unir cim i esforç.
Des d'abaix crida el camí.

El vent clama els seus edictes
Pugen, amb un ritme lent,
Sísif, la roca i el vent
i la lluna dels invictes.

(31-I-82)

Bartra, Agustí. *Obra completa* Vol II. 1972- 1982. Edicions 62 Barcelona. 1983 Pàg. 464